

[Handelsministeren.]

dringer. Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at der i beværterlovens § 40 er hjemmel til at udfærdige de forskrifter, som er nødvendige for lovens administration.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om ophævelse af love og bestemmelser om renten af udlån mod pant i fast ejendom.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 307, fremsættelsen i tidenden sp. 1121).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dupont: Da min færøske kollega er syg, skal jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Det er en konsekvens af det øgede renteniveau og vel også af gennemførelsen af realkreditlån i fast ejendom på Færøerne. Derfor har det færøske lagting vedtaget at søge ophævet de gamle bestemmelser om 4-5 pct.s rente ved lån mod sikkerhed i fast ejendom.

Hvis der ikke stilles krav om udvalgsbehandling, finder jeg, da lagtinget enstemmigt har vedtaget dette, ikke nogen anledning til, at der nedsættes et udvalg.

Heilesen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse

Hanne Budtz: Også mit parti er enig i, at de gældende rentebestemmelser for Færøerne er utidssvarende. Det er både naturligt og nødvendigt at få dem ophævet. Vi kan altså tiltræde lovforslaget og kan give vor tilslutning til, at der ikke nedsættes noget udvalg.

Helge Larsen: Jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget.

Zastrau: Dette lille lovforslag er jo fremsat efter anmodning af det færøske lagting, og formålet med lovforslaget er åbenbart at skaffe flere penge til finansiering af byggeriet.

Mit parti kender godt de endog store vanskeligheder, man på Færøerne har med at skaffe den fornødne kapital til finansiering af byggeriet. Hvis det høje ting vedtager det foreliggende lovforslag, tror jeg gerne at den fornødne kapital vil komme frem.

Men én ting må man gøre sig klart: at en ophævelse af gældende love og bestemmelser på Færøerne, der begrænser pengeudlånsrenten til 4 pct., under særlige forhold til 5 pct., vil få den samme virkning, som ophævelsen af renteloven i 1958 fik for det egentlige Danmark, nemlig den virkning, at renten automatisk vil stige til 11 pct. eller måske endda til mere, hvilket igen vil betyde en meget mærkbar fordyrelse af byggeomkostningerne. Selv om man måske ikke helt kan sammenligne forholdene på Færøerne med forholdene hernede, er det alligevel sådan, at sporene skræmmer. Hvad betød lov nr. 158 af 7. juni 1958 om ophævelse af lov om renten af udlån mod pant i fast ejendom for Danmark? Betød denne lov, at man dermed kom af med det sociale onde, som hedder bolignøden og boligmangelen? Nej, dette sociale onde rider stadig landet som en mare. Jeg føler trang til at spørge: hvor længe skal det endnu vare, inden det høje ting gør noget virkeligt og alvorligt for den ungdom, der i dag vil stifte bo, men ingen lejlighed kan få? Her er en virkelig opgave at tage fat på. Nej, rentelovens ophævelse skaffede ikke landet så forfærdelig mange flere boliger, men derimod en forfærdende høj rente, der fordyrede boligbyggeriet i en sådan grad, at huslejen i nybyggeriet ikke er til at betale for folk med de mere jævne indtægter. Skal der skaffes penge til byggeriet på Færøerne, bør det derfor efter min opfattelse ikke ske på den måde, at man giver pengeudlånerne bedre vilkår. Man kunne efter min formening fremme byggeriet på Fær-

[Zastrau.]

øerne ved statsforanstaltninger, der sikrede byggeriet penge til en rimelig pris.

Nu er lovforslaget sådan set et færøsk anliggende, et anliggende, hvorom det færøske landsstyre har udtalt sig, men alligevel et anliggende, vi skal tage stilling til i det høje ting. Man kender socialistisk folkepartis stilling til rentepolitikken her i landet. En gennemførelse af dette lovforslag vil betyde en ikke uvæsentlig højere rente og virke fordyrende på byggeriet på Færøerne. Jeg kan derfor ikke tilsige den højtærede boligminister den samme velvilje fra min gruppe, som de foregående ærede ordførere har udtrykt. Min gruppe vil, når lovforslaget kommer til afstemning her i tinget, ikke stemme for det; vi vil afholde os fra at stemme.

Til slut en ganske kort bemærkning til den højtærede boligminister vedrørende en passus i den skriftlige fremsættelse. Der står nemlig dér, at det med det stigende renteniveau har vist sig vanskeligt at praktisere det gældende forbud mod højere rente end 5 pct. af udlån mod pant i fast ejendom. Når jeg læser denne passus, forekommer det mig, at man ligesom rent periferisk anerkender, at der har fundet lovbrud sted. Er det rigtigt, forekommer det mig umiddelbart beskæmmende, at man ikke kan finde frem til foranstaltninger, der sikrer, at love og bestemmelser, der stadig er i kraft, overholdes.

Grøndahl: Da det færøske lagting allerede har ophævet de ældre lovbestemmelser, der satte maksimum for renten af udlån mod pant i fast ejendom, og nu anmoder folkettingen om at gøre det samme, har mit parti intet at indvende mod lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal på den højtærede boligministers vegne takke for den tilslutning, lovforslaget har fået fra stort set alle sider. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Zastrau og hans gruppe ikke ville medvirke til lovforslagets gennemførelse, men heller ikke vil stemme imod. Jeg skal henlede min kollegas opmærksomhed på de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte.

Jeg skal kun om den skriftlige fremsættelse sige, at det kan ikke i den læses, at lovbrud

har fundet sted. Dér står klart, at det har været vanskeligt at skaffe lån mod pant i fast ejendom med det renteniveau, som loven befalede på Færøerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 325, fremsættelsen i tidenden sp. 1122).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arup: Det foreliggende lovforslag er dels en kodifikation af allerede bestående bestemmelser, dels omhandler det en række nye bestemmelser. De allerede bestående bestemmelser er dem, der fremgår af konventionen af 1948 mellem Danmark, Norge og Sverige vedrørende inddrivelse af bødebøbeløb. Ny i lovforslaget er derimod bestemmelsen om, at også forvandlingsstraf for bøder i fremtiden kan fuldbyrdes i et andet nordisk land. Videre er det nyt, at tidsbestemt frihedsstraf idømt i ét nordisk land kan fuldbyrdes i et andet nordisk land, og at tilsynet med betinget dømte og med prøveløsladte kan overføres fra det land, hvori en dom er afsagt, og til et andet nordisk land.

De betingelser, hvorunder en tidsbestemt frihedsstraf, som er idømt i ét nordisk land, kan fuldbyrdes i et andet nordisk land, fremgår af lovforslagets § 3, hvori det fastslås, at frihedsstraf idømt i et af de andre nordiske lande kan fuldbyrdes her i landet, såfremt den dømte på det tidspunkt, da straffen skal fuldbyrdes, enten har statsborgerret her i landet eller har bopæl her i landet, eller hvis han opholder sig her i landet og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted her. Denne bestemmelse er jo et udtryk for, at man i Nordisk Råd har ønsket at videreføre det samarbejde, som allerede bestod for bødestraffenes vedkommende, på de områder af